

Dorota i Seweryn Marciniakowie, Alicja i Krzysztof Witkowsy
52-233 Wrocław
ul. Parafialna 37

Wrocław dnia 28 czerwca 2007 r.

Wydział Architektury i Budownictwa
pl. Nowy targ 1/8 50-141 Wrocław

Urząd Miejski Wrocławia
Wydział Środowiska i Rolnictwa
53-633 Wrocław ul. K. Michalczyka

dotyczy: **pisma WSR.E/cs/7624-DŚo/4552/442/07 o lokalizacji i budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci P4 nr WRO 1133**

W związku z wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia jw. po zapoznaniu się z dokumentacją dotyczącą w/w przedsięwzięcia:

1. Nie wyrażam zgody na proponowaną lokalizację,
2. Wnoszę o nadanie mi statusu strony.

na podstawie:

1. **Informacji o wynikach kontroli ochrony środowiska NIK z sierpnia 2005 roku Ksr 41015/04 Nr ewid 113/2005/PO4117/KSR,**
2. **Na podstawie Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (Sygn. Akt IV SA/Wa 1642/06) – w załączeniu,**
3. **Uwag i wniosków mgra inż. Mariana Kłoszewskiego**

UZASADNIENIE

ad 1. Przyległe do działki tereny są przeznaczone pod zabudowę

Plan przestrzennego zagospodarowania terenu nie przewidywał budowy Stacji. W tym rejonie jest planowana budowa dużego osiedla domów w zabudowie szeregowej w bezpośrednim sąsiedztwie "za płotem" stacji. Należy zatem spytać przyszłych mieszkańców z BEZPOŚREDNIEGO sąsiedztwa czy chcą jej budowy.

W tym rejonie są już dwie stacje (w bliskiej odległości), linia energetyczna i sieć Wi-Fi. Teren pod budowę jest na podejściu do lądowania samolotów emitujących fale radiowe.

Według raportu NIK KSR 41015/04 Nr ewid. 113/2005/P04117/KSR z sierpnia 2005 roku (fragmenty w załączeniu):

„Promieniowanie elektromagnetyczne w bezpośrednim otoczeniu obiektów emitujących je, może osiągać natężenie na poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Podwyższone promieniowanie może występować również poza tymi obiektami, także w miejscach nakładania się oddziaływań kilku źródeł. Te sztuczne pola, nakładając się na istniejące w przyrodzie naturalne pola elektromagnetyczne, zmieniają środowisko naturalne, środowisko człowieka. Wzrost liczby źródeł sztucznej energii, o różnych częstotliwościach, wymusi określenie progowych wartości tych pól, uważanych za dopuszczalne oraz

tworzenie systemu prawnego regulującego zasady ochrony przed ich szkodliwym oddziaływaniem.”

Raport NIK NIK KSR 41015/04 Nr ewid. 113/2005/P04117/KSR z sierpnia 2005 roku Stwierdza między innymi:

„Z uwagi na zdolność do przenoszenia energii i sygnałów w przestrzeni bez udziału przewodów, informacje o istnieniu pól elektromagnetycznych i ich zasięgu, dostarczane są głównie w wyniku specjalistycznych pomiarów i badań. Dotychczasowe wyniki prac badawczych nie dają jednoznacznych wskazań efektów biologicznego oddziaływania tych pól, czy oceny ryzyka zdrowotnego ekspozycji w ich obrębie. Brak dostatecznej wiedzy na temat oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na środowisko i zdrowie ludzi, a także obserwowany wzrost liczby anten i stacji bazowych telefonii komórkowej, są powodem wielu niepokojów społecznych. Wyrazem tego są liczne skargi wnoszone do organów wydających decyzje o lokalizacji i budowie obiektów emitujących pola elektromagnetyczne, jak również skargi kierowane do NIK.”

W ocenie NIK, właściwe organy administracji publicznej – samorządowe i rządowe - nie były organizacyjnie i merytorycznie przygotowane do realizacji zadań w tym zakresie. Niewystarczające też były ich działania na rzecz ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym, także w celu ustalenia lokalizacji, liczby i rodzaju istniejących instalacji/urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne. W wyniku niedostatecznych działań organów a równocześnie dokonywanych zmian w przepisach prawnych, żaden z nich nie posiada pełnych informacji o istniejących tego rodzaju instalacjach/urządzeniach. Dotyczy o to w szczególności organów gmin, powiatów, a także organów Inspekcji Ochrony Środowiska i Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Organy Inspekcji Ochrony Środowiska nie stworzyły także warunków podejmowania kontroli, zarówno planowych jak i doraźnych, związanych przeprowadzaniem pomiarów natężenia promieniowania elektromagnetycznego a także badań w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Stwierdzono znikome wykorzystanie posiadanego sprzętu pomiarowego, niewystarczającą liczbę szkoleń w zakresie jego obsługi, brak akredytacji laboratoriów, ograniczoną liczbę kontroli i pomiarów prowadzących do określenia wpływu czynnych instalacji na otoczenie.

Nie poddano analizie wyników jednorazowych badań przeprowadzonych w 6 największych miastach, tym wykazujących wielokrotny wzrost natężenia pól elektromagnetycznych w niektórych rejonach Warszawy.

Zdaniem organów, upoważnionych w kontrolowanym okresie do prowadzenia rejestru zawierającego informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (województwo, a od 8 grudnia 2003 r. - WIOŚ), w miejscach dostępnych dla ludności nie wystąpiły przekroczenia dopuszczalnych poziomów i nie zachodziła potrzeba utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania dla instalacji/urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne. **W ocenie NIK, wobec ograniczonej liczby badań w ww. zakresie, w tym wykonywanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, może nie były w pełni uprawnione twierdzenie o niewystępowaniu przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.**

W większości skontrolowanych gmin, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, nie uwzględniano zapisów związanych z ochroną środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym, pomimo istnienia wybudowanych instalacji emitujących omawiane promieniowanie.

W sposób niewystarczający egzekwowano realizację warunków zawartych w wydanych decyzjach administracyjnych.

Nie podejmowano działań dla potwierdzenia rzetelności wyników pomiarów natężenia pól elektromagnetycznych przedkładanych przez przedsiębiorców po uruchomieniu urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne.

Wyniki kontroli wskazują, że istnieje potrzeba pełnej realizacji zadań, związanych z szeroko rozumianym monitorowaniem pól elektromagnetycznych przez organy administracji publicznej oraz dostosowania ich działalności do zmieniających się uwarunkowań prawnych a także wynikających z uruchamiania i wykorzystywania instalacji/urządzeń wytwarzających elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące.

Wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska nie były dostatecznie przygotowane do realizacji ustawowych zadań w zakresie ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym, tj. Do wykonywania badań kontrolnych i monitoringowych.

Do zakończenia kontroli w 6 wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska nie wykonano w ogóle kontroli i pomiarów w powyższym zakresie, a badań monitoringu środowiska nie rozpoczęto w żadnym wojewódzkim inspektoracie, poza MWIOŚ w Warszawie.

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w związku rozpatrywaniem wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu Kontrola wykazała, że na etapie planowania instalacji/urządzeń emitujących promieniowanie elektromagnetyczne (stacji bazowych telefonii komórkowej), zaliczanych do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska, sporządzano wymagane oceny oddziaływania na środowisko, stosownie do przepisów art. 68 ust. 6 49 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz art. 46-48 ustawy - Prawo ochrony środowiska.

Opracowania te, wykonane m.in. przez rzeczoznawców z listy b. Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych Leśnictwa i łowiectwa z listy Wojewody Dolnośląskiego oraz Wojewody Mazowieckiego, stanowiły elementy wniosków o wydanie ww. decyzji. **We wszystkich poddanych analizie ocenach, ich autorzy stwierdzali, że projektowane stacje nie stanowią zagrożenia dla ludzi, nie wpływają na pogorszenie stanu środowiska naturalnego i mogą otrzymać pozytywną decyzję organów administracji, dotyczącą ich lokalizacji. Oceny oddziaływania na środowisko, poddane podczas kontroli analizie, dotyczyły przeważnie pojedynczych stacji bazowych telefonii komórkowej lub dwu zawieszonych na jednej wieży. W żadnej z ocen nie zamieszczono informacji o lokalizacji i charakterystyce najbliższych urządzeń/instalacji radiokomunikacji, znajdujących się w otoczeniu planowanej stacji bazowej telefonii komórkowej.**

ad2. Aktualne są wywody w identycznej jak ta sprawa zawarte w wyroku sądu

ad3. Wpływ promieniowania na organizm ludzki szczegółowo opisał w załączonym opracowaniu mgr inż. Marian Kłoszewski

Jeżeli operator telefonii komórkowej ma wątpliwości co do szkodliwości biologicznej, to najpierw powinny być przeprowadzone rzetelne, wielokierunkowe, interdyscyplinarne badania w miejscach w pobliżu stacji bazowych telefonii komórkowej, które by wytłumaczyły wzmożoną zachorowalność i umieralność dotyczącą ludzi, zwierzęta. W przeciwnym razie osoba podpisująca decyzje musi mieć świadomość, że skazuje daną populację na swego rodzaju biologiczny eksperyment pseudomedyczny, który może skończyć się śmiercią ludzi po kilku latach.

W każdej ekspertyzie (raporcie) oceny oddziaływania na środowisko biegły podaje tylko, że w miejscach dostępnych dla ludzi nie wystąpi pole o wartości wyższej niż 0,1 W/m², **co jednak nie jest żadną gwarancją bezpieczeństwa.** Analiza podanych niżej publikacji i aktów prawnych prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż stacje bazowe telefonii

komórkowej zlokalizowane w pobliżu miejsc przebywania i zamieszkiwania ludzi niosą nawet śmiertelne zagrożenie dla ludzi, zwierząt, środowiska (czego przykładem jest Rybnik, Słupsk, Gdańsk, Świdnica, Brodnica i wiele innych):

Znamienne są stwierdzenia wybitnego polskiego specjalisty prof. H. Mikołajczyka:

„Na podstawie własnego wieloletniego doświadczenia w zakresie badań nad działaniem pól e-m na organizmy żywe, w tym i na człowieka niżej podpisany reprezentuje opinię, że każde pole e-m niezależnie od natężenia wywiera działanie biologiczne. Najlepiej byłoby wtedy, gdyby w środowisku człowieka działały tylko naturalne pola e-m i nie było w ogóle pól e-m ze źródeł sztucznych”.

Nie jest to opinia jednostkowa. Dla przykładu – w najnowszym wydaniu trzatomowym „Psychiatrii” (podstawowe opracowanie w tej dziedzinie, jakie pojawiło się na polskim rynku w ostatnich latach) w tomie trzecim, w rozdziale „Psychiatria a ekologia” autorstwa prof. dra hab. n. med. Józefa Kocura (Zakład Rehabilitacji Psychospołecznej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi) znajdujemy taki oto cytat:

„Szkodliwe i nadal nie do końca poznane działanie na organizm człowieka wywiera promieniowanie niejonizujące. Nabiera ono coraz większego znaczenia w związku z intensywnym rozwojem urządzeń wytwarzających pola elektryczne i magnetyczne i emitujących fale elektromagnetyczne (Jaśkowski, 1995, Pool, 1990). O ile naturalne pole elektromagnetyczne (pole magnetyczne ziemi, zmiany pola wywołane zjawiskami przyrodniczymi, fale pochodzenia kosmicznego) nie stanowi – jak się wydaje – poważniejszego zagrożenia, o tyle pochodzenia sztucznego niewątpliwie wpływają negatywnie, ze względu na zwykle bardzo znaczny zakres częstotliwości i mocy źródła, na wiele funkcji fizjologicznych i są obciążane odpowiedzialnością za wiele chorób i zaburzeń, w tym niektóre choroby nowotworowe (białaczkę, guzy mózgu)”.

Godne najwyższej uwagi jest opublikowane w 2004 r. opracowanie naukowe:

Alicja Bortkiewicz¹

Marek Zmyślony²

Agata Szykowska¹

Elżbieta Gadzioka¹

STACJE BAZOWE TELEFONII KOMÓRKOWEJ A SUBIEKTYWNE DOLEGLIWOŚCI MIESZKAŃCÓW – PRZEGLĄD BADAŃ*

SUBJECTIVE SYMPTOMS REPORTED BY PEOPLE LIVING IN THE VICINITY OF CELLULAR PHONE BASE STATIONS:

A REVIEW OF THE STUDIES

1 Z Zakładu Fizjologii Pracy i Ergonomii

2 Z Zakładu Zagrożeń Fizycznych

Instytutu Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi

STRESZCZENIE: Problem skutków zdrowotnych działania pól elektromagnetycznych (PEM) emitowanych przez stacje bazowe telefonii komórkowej budzi szerokie zainteresowanie, gdyż mieszkańcy okolic stacji bazowych są ekspozowani w sposób ciągły i niezależny od ich woli. **W żadnych badaniach przeprowadzonych na świecie nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych standardów zatwierdzonych przez ICNIRP. Pomimo to, wyniki badań ankietowych wskazują, że u mieszkańców okolic stacji bazowych występują różnego rodzaju dolegliwości**, przede wszystkim ze strony układu krążenia, a także kłopoty ze snem, drażliwość, depresja, zaburzenia widzenia, trudności z koncentracją uwagi, nudności, utrata apetytu, zawroty i bóle głowy. W przeprowadzonych badaniach stwierdzono związek między występowaniem poszczególnych symptomów a poziomem ekspozycji i odległością od stacji bazowej. Zależność tę

zaobserwowano zarówno u osób, które wiązały swoje dolegliwości z obecnością stacji bazowej, jak i u tych, którzy nie widzieli takiego związku. Konieczne są dalsze badania nie tylko ankietowe, ale także kliniczne, które pozwolą wyjaśnić podłoże zgłaszanych dolegliwości. „Medycyna Pracy”, 2004; 55 (4): 345—351

Słowa kluczowe: stacje bazowe telefonii komórkowej, subiektywne dolegliwości, ekspozycja na PEM

Adres autorów: Św. Teresy 8, 90-950 Łódź, e-mail: alab@sunlib.p.lodz.pl

Nadesłano: 28.05.2004

Zatwierdzono: 2.07.2004

© 2004, Instytut Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi

W uzupełnieniu powyższego zwracamy uwagę, że przywoływane w w/w opracowaniu badania dotyczyły jedynie subiektywnych dolegliwości zgłaszanych przez osoby przebywające w sąsiedztwie stacji bazowych. Innym problemem jest nie do końca zbadany obszar oddziaływań długoterminowych, nieodczuwalnych na drodze bezpośredniej percepcji, których skutki będą widoczne po wielu latach. Może się okazać wówczas, że nawet promieniowanie mikrofalowe o wartościach dużo poniżej obecnie ustalonej arbitralnie normy może mieć bezpośredni wpływ na zdrowie i długość życia. Dla wielu osób może to być jednak za późno.

Określone i oczywiste wnioski praktyczne można wysnuć także z poniższego aktu prawnego:

1399

USTAWA

z dnia 28 lipca 2005 r.

o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej
oraz o gminach uzdrowiskowych¹⁾

Art. 38. 1. Na obszarze uzdrowiska lub obszarze ochrony uzdrowiskowej wydziela się trzy rodzaje stref ochronnych, oznaczone literami „A”, „B” i „C”:

1) — w strefie ochronnej „A” zabrania się:

j) lokalizacji trwałych i tymczasowych obiektów i urządzeń, które mogą utrudniać lub zakłócać przebywanie pacjentów na tym obszarze, a w szczególności: stacji bazowych telefonii komórkowej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących fale elektromagnetyczne,

2) strefie ochronnej „B” zabrania się:

c) lokalizacji i uruchamiania stacji paliw lub urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie bliżej niż 500 m od granicy obszaru strefy ochronnej „A”, uruchamiania punktów dystrybucji i składowania środków chemicznych, produktów naftowych i innych artykułów uciążliwych dla środowiska,

Warto zatem zwrócić uwagę, że w uzdrowiskach mamy gwarantowane prawo do bezpiecznego życia i przebywania, a tam obecność stacji bazowych telefonii komórkowych jest wykluczona.

Logicznie rzecz biorąc zatem należałoby wykluczyć instalowanie tego typu urządzeń także we wszelkich innych miejscach zamieszkałych przez ludzi – w końcu w miejscu zamieszkania przebywa się o wiele dłużej niż trwa turnus rehabilitacyjny w sanatorium.

Ponadto:

USTAWA

dnia 27 kwietnia 2001 r.

Prawo ochrony środowiska

Ze zmianami

Art. 47.

W postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi,

10. W końcu warto też odwołać się do najważniejszej podstawy prawnej naszego państwa:

KONSTYTUCJA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Art. 68.

1. Każdy ma prawo do ochrony zdrowia.
2. Władze publiczne są obowiązane do zwalczania chorób epidemicznych i zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska.

Art. 74.

1. Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwa ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.
2. Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych.
3. Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska.
4. Władze publiczne **wspierają** działania obywateli na rzecz ochrony poprawy stanu środowiska.

11. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 lipca 2004 roku (sygn. akt 7/IV SA, 3475/02) oraz z dnia 17 grudnia 2002 roku (sygn. akt IV SA 2807/01) podkreślił:

Wydając decyzje organ powinien opierać się na okolicznościach faktycznych a nie na domniemaniu, iż w przedmiotowej sprawie (identycznej jak ta) szkodliwe oddziaływanie promieniowania jest teoretycznie wykluczone.

Prawne usankcjonowanie powyższego znaleźć można także w innych wyrokach sądowych, np.:

3/II SA /Ka 1854/03

3/II SA /Ka 2837/03

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2005 r.

Dnia 26 kwietnia 2005 r.

W pozycji 19 wykazu chorób zawodowych stanowiącego załącznik do powyższego rozporządzenia widnieją choroby centralnego układu nerwowego, układu bodźcotwórczego i przewodzącego serca oraz gonad wywołane działaniem pól elektromagnetycznych.

Powyższe stwierdzenie uznaje szkodliwy wpływ pola elektromagnetycznego – na tej podstawie w przynajmniej jednym znanym nam przypadku w dalszym ciągu prowadzone jest postępowanie w sprawie choroby zawodowej wywołanej działaniem pól elektromagnetycznych.

III. Ponadto dodatkowo składamy następujące wnioski:

Wnosimy o ustosunkowanie się do załączonego opracowania mgr inż. Mariana Kłoszewskiego

U W A G I I W N I O S K I

d o t y c z ą c e d o k u m e n t a c j i p t . :

„ R a p o r t w s p r a w i e o d d z i a ł y w a n i a n a ś r o d o w i s k a p r o j e k t o w a n e j s t a c j i b a z o w e j t e l e f o n i i c y f r o w e j s i e c i E R A ”, n r s t a c j i 4 9 5 5 4, n r p r o j e k t u 4 9 5 5 4. 0 6. w Ś w i d n i c y, u l. N a u c z y c i e l s k a 3, o p r a c o w a n y p r z e z i n ż. L e s z e k K a l i n o w s k i, w e r y f i k a c j a – i n ż. A n d r z e j K o p e r s k i, s t y c z e ń 2 0 0 6 ..

2. Wnosimy o odniesienie się do dołączonego wykresu „Zobrazowanie zakresu poziomów promieniowania mikrofalowego oraz związanego z nim ryzyka zawodowego”.

3. Wnosimy o niezbite potwierdzenie, iż pole elektromagnetyczne o wartości poniżej $0,1 \text{ W/m}^2$ przy długotrwałym oddziaływaniu na organizm jest całkowicie bezpieczne i obojętne dla niego, a tym samym nie wywoła żadnych skutków biologicznych – także w odległej przyszłości.

4. W uzasadnieniu decyzji wnosimy o wskazanie z imienia i nazwiska osoby, która przeprowadziła postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz podanie jej kwalifikacji, aby ewentualnie w późniejszym terminie potwierdziła to przed odpowiednimi organami państwowymi z uwagi, iż w większości urzędów w Polsce okazuje się, że osoby nieznające się na oddziaływaniu biologicznym pola elektromagnetycznego podejmują decyzje i później nie mogą wytłumaczyć jak rozpatrzyły wnioski.

5. Wnosimy także o wskazanie, kto ponosi odpowiedzialność za wydanie ewentualnego pozwolenia na budowę pomimo niepotwierdzenia nieszkodliwości stacji bazowych.

6. Wnosimy o przedstawienie wiarygodnych ekspertyz stwierdzających, iż działki przy stacjach bazowych telefonii komórkowej nie tracą na wartości – aktualnie obserwuje się, iż w Polsce coraz mniejszej jest zainteresowanie kupnem działek w pobliżu stacji bazowych telefonii komórkowej.

Przy rozpatrywaniu niniejszych wniosków i zastrzeżeń zgłoszonych przez nas w omawianej sprawie oczekujemy zastosowania się gminnych organów władzy samorządowej do następujących przepisów KPA:

Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 8. Organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli.

Art. 9. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.

Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy.

Art. 107. § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Wobec całości przytoczonego powyżej materiału jesteśmy przekonani, iż planowana inwestycja nie spełnia wymogów prawnych, a dopuszczenie do jej lokalizacji będzie tych wymogów naruszeniem i tym samym przyczynkiem do wszczęcia postępowania odwoławczego.

Z poważaniem:

/-/ Dorota Marciniak

/-/ Seweryn Marciniak

/-/ Alicja Witkowska

/-/ Krzysztof Witkowski

Załączniki: Jak w treści pisma